

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU ALEXANDRY KVASNICOVÉ

S Alexandrou Kvasnicovou jsme se v jejím magisterském studiu setkali dvakrát. Nejprve na emauzském zadání, kde zpracovávala velice inovativní soubor hostelů, sestávající ze tří originálních typů studentského ubytování. Ty v realizačním projektu následně rozkreslila do podrobnosti interieru. Oba projekty byly zpracovány s mimořádnou invencí, proto jsme byli potěšeni, když se Alex rozhodla zpracovat v našem atelieru svůj závěrečný projekt.

Na rozdíl od semestrálních zadání volbu tématu diplomního projektu ponecháváme na studentovi. Alex přišla s konkrétním zadáním, které dlouhou dobu řeší Slovensko. S projektem detenčního zařízení ve středoslovenské obci Hronovce, v místě stávající psychiatrické léčebny a ve vazbě na vězení (Ústav pro výkon trestu) v sousední vesnici. Vlastně si dodnes nejsem jistý, jak konkrétní zadání to bylo. Tuším, že blízkost těchto dvou zařízení byla pro výběr lokality určující, ale zkoumáno bylo, nebo možná stále je, lokalit víc. Jediným známým výstupem z uvažované soutěže byl počet pacientů. 72. Konečný výběr místa byl tedy jednou z částí diplomního semináře, hlavním cílem analýzy byl ale podrobný výzkum samotného předmětu „zabezpečovací detence“, tedy ochranného opatření (dovnitř i ven) pro psychicky nemocné osoby, které pod vlivem své choroby spáchaly trestný čin, vykonávaného v uzavřeném, střeženém ústavu prostřednictvím, psychologických, medicínských i pedagogických programů.

Alexandra se musela rychle zorientovat mezi rozdíly klasického „vězení“ a „detenčního ústavu“, včetně specifik typologických, odlišných od klasické vazby nebo psychiatrie. Řešený úkol nemá v našem (ani slovenském) prostředí žádný typologický vzor, typologii Alex vymýšlela

Výstupem jejího analytického zkoumání jsou zformulovaná východiska pro zhmotnění terapeutických postupů do architektonické/typologické formy a převedení do funkčního, a to nejen stavebního, programu. K vlastnímu projektu přistoupila s velkou pokorou a pochopením. *Pomoc_nejdůležitější aspekt projektu. Analýzou pojmenované cíle - dostatek denního světla, propojení s přírodou, jednoduchá orientace, pocit fungujícího společenství, léčba pomocí zařazení do denních aktivit, diverzita prostorů, minimalizace negativních vlivů převedla do škály prostředí, které na sebe navazují a mezi sebou se proplétají.*

Projekt vidí několik kroků dopředu. Dům, respektive areál je svázaný s časem (den - noc, změny ročních období), generuje rituály, vlastně dává času obsah a to je určitě dobrý předpoklad terapie, Inspirace klášterem tak není náhodná. Návrh je vlastně hmotný až k hranicím pozemku, všechna ta vnější prostředí-prázdná jsou architekturou

Celek drží velmi dobře pohromadě, nemá žádné rozpačité části, používání stejných prostorových prvků s mírným významovým posunem (např. typově stejný modifikovaný detail okna a lodžie obytných pokojů jednotlivých sekcí, hierarchie jednotlivých sekcí je dána změnou velikosti otvoru fasády do lodžie - tedy intenzitou prosvětlení)

Zatímco diplomní seminář zpracovávala Alexandra v Londýně, v souběhu s praxí v londýnském atelieru Dyvik Kahlen architects, práci na diplomním projektu začala v první den zimního semestru, pracovala s obdivuhodnou disciplinou, s řádem nebo systémem zpřesňování úvodních skic do, v jakékoli fázi projektu jasných, čitelných výstupů. Od počátku nebylo pochyb, že projekt dotáhne v daném termínu do té úrovně, jakou si sama vytýčila. Tedy té nejvyšší. Výsledek je nad řemeslem, je architekturou, všechny složky jsou zvládnuté velmi dobře, výjimečně čistá, krásná a sdělná je grafická úprava. Smekám před profesionalitou dospělého architekta a závidím atelieru, který ji uvítá ve svém týmu. Podle všeho se Alex po absolvování školy znovu rozjede do světa. Samozřejmě ji v tom držíme palce, jsme rádi, že jsme mohli její architektonické myšlení trochu ovlivnit.

Z výše napsaného jasně vyplývá, že diplomní projekt Alexandry Kvasnicové, nejen výsledek ale celý proces, považujeme za mimořádný, hodnotíme jej jednoznačně stupněm **A -výborný**.